

[Hauch.]

Med Hensyn til den Nedsættelse af Forsvarsudgifterne, som her finder Sted i Samarbejde med det konservative Folkeparti, vil jeg sige, at det, her sker, er dog stik imod, *stik imod* det ærede Partis hidtidige Politik paa dette Omraade. Jeg erindrer endnu ganske tydeligt, at vi for ikke mange Maaneder siden her i Tinget behandlede Spørgsmaalet om at overflytte nogle af Pengene fra den ekstraordinære Bevilling til Flaaden, som fra alle Sider maatte erkendes at være vanskeligt stillet, naar Spørgsmaalet er om Udgifterne til vort Forsvarsberedskab, men jeg erindrer ogsaa tydeligt, at det ærede Medlem ved den Lejlighed gik imod Venstres Forslag og begrundede det med, at saa vilde man i Hærens Beholdninger komme til at savne det Materiel, der her burde fremskaffes.

Og saa siger den ærede Ordfører, at dette med Ejendomsskatterne kan vi jo drøfte om et Par Dage. Ja, det ærede Medlem og jeg kan sikkert nok tale om det om et Par Dage — der var vist ikke noget i Vejen for, at vi kunde begynde at tale om det i Aften, om det skulde være — og i og for sig ogsaa blive enige om, at det var rimeligt at lette Ejendomsskatterne. Men kan det konservative Folkeparti da ikke se, at den Handling, de har foretaget ved Forliget med Socialdemokratiet og de Radikale, netop umuliggør, at man om et Par Dage med nogen Virkning over for Flertalspartierne i Folketinget kan tale om disse Forslag? Det ærede Medlem vil her faa Lejlighed til at opdage, og hans Parti med, at man ikke den ene Dag kan slutte et Forlig om Foranstaltninger, der skal virke overfor et kriseramet Erhverv, for saa Dagen efter at stille yderligere Forlangender. Der- som det havde været muligt, havde det dog været naturligst, om det konservative Folkeparti havde indføjet en Lettelse af Ejendomsskatterne i Forliget. Nej, det konservative Folkeparti maa være forberedt paa, at den politiske Handling, de her har foretaget, og som de naturligvis tager deres Ansvar for — de siger jo, at de tager det meget gerne —, netop vil vanskeliggøre et energisk Arbejde for en virkelig Tilpasningspolitik som den, vi har gjort os til Talsmænd for.

Det ærede Medlem understreger, at her er Tale om noget ganske midlertidigt. Jeg kunde maaske i den Anledning henvise det ærede Medlem til en Artikel af Dr. Pio i „Berlingske Tidende“ for i Aften, hvor Dr. Pio paa en rigtig og efter min Opfattelse rammende Maade — lidt drastisk maaske — skildrer, hvad saadanne midlertidige For-

bindelser kan føre med sig, og det er jo netop det, som er, om jeg saa maa sige, det politisk pinlige i Situationen, at det konservative Folkeparti ved denne Handling afskærer sig fra at føre den Politik, som Partiet ellers er gaaet ind for.

Det ærede Medlems Tale her i Dag var stilfærdig, sagtmodig, ja næsten sørgmodig. Nu har jeg kendt det ærede Medlem gennem mange Aar og ved, at netop denne Form ikke er naturlig for ham; det er jo den frimodige Maade at tage Tingene paa, som ellers karakteriserer det ærede Medlem i hele hans Færd. Men i og for sig forstaar jeg denne sørgmodige Tale, jeg forstaar godt, at det maa være pinligt at medvirke til en Ordning, hvorved man i Virkeligheden kaster Broen af for de Synspunkter, som man hidtil har ført sin Politik paa. Det ærede Medlems Tale i Dag bar Præget af en Undskyldning, en Undskyldning for hans eget Vedkommende og en Undskyldning for hans Partis Vedkommende, en Undskyldning, som maaske kunde udtrykkes saadan: Ja, undskyld den røde Frakke, som jeg har paa i Øjeblikket.

Jeg vil dernæst gerne henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Udenrigsminister. Paragrafferne 17 og 18 i Lovforslaget indeholder nogle Bestemmelser om Toldforhøjelser, Toldforhøjelser, som i Virkeligheden ikke betyder saa grumme meget i Penge. Jeg havde Lejlighed til i min Tale i Formiddags at berøre dette Forhold, men den højtærede Udenrigsminister var paa det Tidspunkt forhindret i at være til Stede. Vi har haft en Forhandling i Udvalget, hvor vi beskæftigede os med de Spørgsmaal, som har Tilknytning hertil, og vi blev i Udvalgsrådet enige om, at det maatte være naturligt, at vi tog Spørgsmaalene frem her i Salen og gjorde et Par Bemærkninger derom, for at Befolkningen kunde vinde Klarhed over, hvorledes Situationen i det hele ligger.

Maa jeg da allerførst sige vedrørende de foreslaaede Toldforhøjelser, at naar man har underskrevet Oslo-Konventionen, maa det findes mærkeligt, at man uden Hensyn hertil skrider til saadanne Foranstaltninger, som Lovforslaget skaber Mulighed for. Jeg ved nok, at man fra Ministeriets Side vil svare: Ja, men der er en Ventil i Oslo-Konventionen, der er en Bestemmelse om, at naar det drejer sig om fiskale Toldsatser, kan man gøre noget saadant, som her finder Sted, uden at komme i Uoverensstemmelse med det, man har skrevet under paa. Jeg vil her-